

tilfælde, og han var enig med Biskop Berggrav i, at hver fuldbyrdet Dødsdom vilde betyde en Ulykke for Folkets Sag.*) Ogsaa *Jensen (Gørding)* (R. V.), som paa egne og nogle Meningsfællers Vegne motiverede, at de vilde stemme imod Anvendelsen af Dødsstraf, henviste til Biskop Berggravs Erklæring, medens *Ingeborg Hansen* (S.) fremhævede, at vi een Gang herhjemme med Tilslutning hos langt den største Del af Befolkningen havde arbejdet os bort fra de gamle raa Straffemetoder, at Straffelovens Principper burde kunne holde selv for en Rystelse som den, de nu var udsat for, og at de Voldsmetoder, Danmark havde lidt under, havde afsat en Smitte, der fandt Udslag i et primitivt Ønske om Hævn for en Ugerning. — Om Udfaldet af Afstemningen saavel over et Ændringsforslag af Oluf Pedersen om, at Dødsstrafs Fuldbyrdelse først skulde kunne ske efter en Folkeafstemning, som over Lovforslagets § 3, se Side 288.

4. *Minimumsstraffen*. Under Omtalen i Motiverne af Lovforslagets Strafferamme (den normale Straf mindst 4 Aars Fængsel) anførte Justitsministeriet, at der kun bør rejses Tiltale efter Loven i de *grove Tilfælde* af Landsforræderi og landsskadelig Virksomhed. Det høje Minimum vakte adskillig Betænkelighed i Rigsdagen, idet man nærede Frygt for, dels at en Række mindre Forbrydelser ikke vilde kunne straffes, skønt man kunde mene, at de hørte ind under Loven, dels at Anklagemyndigheden vilde undlade at rejse Tiltale i Tilfælde, hvor den ikke var sikker paa at kunne gennemføre Sagerne. Folketingets Udvalg forhandlede med Justitsministeren om Muligheden for en *Graduering* af de foreslaaede stive Strafferammer, men da Ministeren under Samraadet fastholdt, at Lovens Formaal er at straffe de allergroveste Tilfælde, medens man for de øvrige Tilfældes Vedkommende mente at have tilstrækkeligt Værn i den gældende Straffelov, afstod Udvalget fra at stille Ændringsforslag i denne Henseende.

I et Samraad med Justitsministeren rejste Folketingets Udvalg Spørgsmaalet om *Oprejsning for dem, der under de efter Kapitulationen foretagne Arrestationer uden Grund var blevet interneret*. Ministeren lovede at overveje Formerne for en saadan nødvendig Oprejsning. I Landstinget gav Arrestationerne Anledning til en indgaaende Forhandling, hvorunder Ministeren gjorde Rede for den Situation, der forelaa ved

*) *Norlev* (D. R.) kunde derimod stemme for Dødsstraffen; han havde »lige saa megen Samvittighedskval af at begrave en Mand levende i et Tugthus som af at dømme ham fra Livet«.